اخبار

گفتگوی عراقچی با وزرای خارجه قبرس، کویت و ترکیه

وزرای امور خارجه ایران، قبرس، کویت و ترکیه امروز پنجشنبه به صورت تلفنی گفتگو و رایزنی کردند. در ادامه رایزنی های دیپلماتیک روز جاری، سید عباس عراقچی، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران با کنستانتینوس کومبوس، وزیر امور خارجه قبرس، در خصوص آخرین تحولات دوجانبه و منطقه ای رایزنی کرد.

علاوه بر این، سیدعباس عراقچی عصر امروز در تماس‌های تلفنی جداگانه با هاکان فیدان، وزیر امور خارجه ترکیه و شیخ جراح جابر الاحمد الصباح، وزیر امور خارجه کویت، پیرامون آخرین تحولات منطقه‌ای و ابتکارات دیپلماتیک برای حفظ ثبات در منطقه، رایزنی و تبادل نظر کرد.

معادله پیچیده عربستان و انصارالله

معاون وزارت خارجه عربستان گزارش وال استریت ژورنال درباره درخواست‌های انصارالله یمن را تکذیب کرد.

به گزارش ایسنا، رائد قرملی، معاون وزارت خارجه عربستان گفت: گزارش وال استریت ژورنال درباره درخواست‌های انصارالله یمن برای پرداخت ۵۱ میلیارد دلار به عنوان غرامت چند سال حملات هوایی و محاصره و به رسمیت شناختن این جنبش به عنوان قدرت حاکم در یمن در ازای توقف حملات صحت ندارد.

بنا بر گزارش رأی الیوم، وی مدعی شد: انصارالله یمن با تمام تلاش‌ها برای صلح مخالف است.

پیش‌تر وال استریت ژورنال با استناد به منابعی که آن‌ها را «آشنا به مذاکرات» توصیف کرده، گزارش داده بود، عربستان سعودی پس از آنکه ارتش یمن توانست کنترل شهر راهبردی المُخا در نزدیکی تنگه باب‌المندب را در دست بگیرد، برای بررسی امکان توقف درگیری‌ها به جنبش مقاومت انصارالله یمن نزدیک شده است. بر پایه این گزارش، ارتش یمن در پاسخ، پرداخت ۵۱ میلیارد دلار را برای بازسازی مناطق تحت کنترل خود پس از سال‌ها حملات و محاصره عربستان خواستار شده است.

این روزنامه آمریکایی همچنین ادعا کرد که انصارالله برای تأمین امنیت بیشتر، از ریاض خواسته است تا رسماً آن را به عنوان «حاکمان» یمن به رسمیت بشناسد؛ خواسته‌ای که به ادعای این روزنامه آمریکایی، «به معنای پذیرش یک گروه مسلح مورد حمایت ایران از سوی عربستان به عنوان مرجع اداره همسایه جنوبی این کشور» و امتیازی سیاسی و امنیتی مهم برای آل سعود تلقی می‌شود.

بر اساس این گزارش، هرچند از آن زمان ارقام متفاوتی درباره غرامت مورد بحث قرار گرفته، ارتش یمن روشن کرده است که هرگونه توافق باید شامل پرداخت‌هایی در حد ده‌ها میلیارد دلار باشد. وال استریت ژورنال می‌افزاید که محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان، بدون کسب دستاورد نظامی تمایلی به مذاکره ندارد، اما همزمان از اعزام نیروی زمینی بیشتر و افزایش تلفات و پیامدهای داخلی آن بیمناک است.

«ابتکار» از پیامدهای شکست جمهوری‌خواهان در انتخابات گزارش می‌دهد

شکاف در جنبش ماگا

گروه بین‌الملل - همزمان با اینکه دموکرات‌ها با موجی تاریخی کنترل هر دو مجلس کنگره آمریکا را از جمهوری‌خواهان پس گرفتند، تحلیل‌ها نشان می‌دهد جنگ با ایران و نارضایتی عمیق داخلی دو عامل اصلی این شکست بوده‌اند. به گزارش ایرنا، پس از اعلام نتایج انتخابات میان‌دوره‌ای، خشم جمهوری‌خواهان متوجه پیت هگست، وزیر جنگ شده و هم‌زمان نظرسنجی‌ها از مخالفت ۷۶ درصدی یهودیان آمریکا با عملکرد ترامپ خبر می‌دهند. این تحولات در کنار هم، تصویر روشنی از فرسایش پایگاه حمایتی ترامپ ارائه می‌کند.

جی‌دی ونس، معاون رئیس‌جمهور، نیز در اظهارنظری کم‌سابقه گفت دلیل شکست، جنگ بوده است. این اعتراف در حالی مطرح شد که رهبران حزب همچنان از مقصر دانستن مستقیم ترامپ خودداری می‌کنند

موج آبی و ابعاد شکست

انتخابات سوم نوامبر ۲۰۲۶ به یکی از سنگین‌ترین شکست‌های حزب حاکم در دهه‌های اخیر تبدیل شد. دموکرات‌ها نه تنها مجلس نمایندگان را با اکثریتی چشمگیر به دست آوردند، بلکه کنترل سنا را نیز پس گرفتند و در ایالت‌های سنتی جمهوری‌خواه مانند تگزاس، کانزاس و کارولینای جنوبی کرسی‌های مهمی را تصاحب کردند. این نتیجه فراتر از الگوی معمول میان‌دوره‌ای بود و نشان داد رای‌دهندگان آمریکایی از سیاست‌های دو سال گذشته به شدت ناراضی‌اند.

عوامل متعددی در شکل‌گیری این موج نقش داشتند. افزایش هزینه‌های زندگی و فشار معیشتی، بسیاری از خانواده‌ها را به سمت اعتراض انتخاباتی سوق داد. اما آنچه بیش از همه برجسته شد، تأثیر جنگ با ایران بود. بسیاری از تحلیل‌گران و حتی برخی چهره‌های جمهوری‌خواه اذعان کرده‌اند که ادامه درگیری بدون راهبرد خروج مشخص، به باتلاقی تبدیل شد که هم منابع مالی را بلعید و هم نارضایتی عمومی را تشدید کرد.

خشم از هگست و تلاش برای استیضاح

به گزارش سی‌ان‌ان، پس از شکست سنگین، شماری از قانونگذاران و متحدان جمهوری‌خواه، پیت هگست را به ایفای نقش اصلی در متقاعد کردن ترامپ برای حمله به ایران متهم کرده‌اند. آن‌ها معتقدند هگست بدون داشتن برنامه خروج و مدیریت پیامدهای سیاسی، ترامپ را به سمت جنگی کشاند که به سرعت به باتلاق تبدیل شد. توماس مسی، نماینده جمهوری‌خواه کنتاکی، اعلام کرده قصد دارد طرح استیضاح هگست را به جریان بیندازد و برخی منابع پیش‌بینی کرده‌اند این طرح ممکن است به تصویب برسد.

جی‌دی ونس، معاون رئیس‌جمهور، نیز در اظهارنظری کم‌سابقه گفت دلیل شکست، جنگ بوده است. این اعتراف در حالی مطرح شد که رهبران حزب همچنان از مقصر دانستن مستقیم ترامپ خودداری می‌کنند و ترجیح می‌دهند مسئولیت را به گردن مقامات اجرایی بیندازند. چندین نماینده جمهوری‌خواه هگست را متهم کرده‌اند که با ایجاد توهم پیروزی سریع، آمریکا را در خاورمیانه گرفتار کرده و بحران هزینه‌های زندگی را تشدید نموده است. این تحولات نشان‌دهنده شکاف عمیق در صفوف جمهوری‌خواهان است. از یک سو پایگاه وفادار ماگا همچنان از ترامپ حمایت می‌کند و از سوی دیگر قانونگذاران عمل‌گرا به دنبال یافتن مقصر برای کاهش خسارت سیاسی هستند. استیضاح احتمالی هگست می‌تواند به نقطه آغاز تسویه‌حساب‌های داخلی تبدیل شود.

مخالفت گسترده یهودیان آمریکا با ترامپ

در همین حال، نظرسنجی سازمان آمریکایی جی‌استریت که نتایج آن از سوی ایرنا منتشر شد، نشان می‌دهد ۷۶ درصد رأی‌دهندگان یهودی از عملکرد ترامپ ناراضی بوده‌اند و ۷۲ درصد آنان در انتخابات اخیر به نامزدهای دموکرات رأی داده‌اند. تنها ۲۴ درصد از پاسخ‌دهندگان به جمهوری‌خواهان رأی داده‌اند. این نظرسنجی با مشارکت ۸۰۰ رأی‌دهنده یهودی انجام شده و حاشیه خطای آن ۳.۵ درصد اعلام شده است.

یافته‌های این نظرسنجی از چند جهت قابل توجه است. نخست آنکه مسائل داخلی آمریکا، از جمله آینده دموکراسی (۴۴ درصد) و هزینه‌های زندگی (۳۴ درصد)، اولویت اصلی رأی‌دهندگان یهودی بوده و مسائل مربوط به رژیم صهیونیستی تنها برای ۱۴ درصد اهمیت داشته است. دوم آنکه ۸۰ درصد پاسخ‌دهندگان معتقدند اقدامات تل‌آویو در غزه و کرانه باختری به افزایش یهودستیزی در آمریکا دامن زده است. همچنین ۶۶ درصد گفته‌اند هزینه‌کردهای انتخاباتی آیپک علیه نامزدهای منتقد، خود به افزایش یهودستیزی منجر می‌شود.

این داده‌ها نشان می‌دهد حمایت سنتی بخشی از جامعه یهودی آمریکا از سیاست‌های نزدیک به اسرائیل در حال فرسایش است و اولویت‌های داخلی و نگرانی از Polarization سیاسی، وزن بیشتری پیدا کرده است. ۷۶ درصد نیز از اعمال تحریم علیه شهرک‌نشینان افراطی و وزیران حامی خشونت حمایت کرده‌اند. این تغییر نگرش می‌تواند بر معادلات لابی‌گری و حمایت‌های مالی در انتخابات آینده تأثیر بگذارد.

پیامدها برای دوره باقی‌مانده ترامپ

با تسلط دموکرات‌ها بر هر دو مجلس، ترامپ وارد دوره‌ای از محدودیت‌های جدی می‌شود. کنگره جدید می‌تواند تحقیقات گسترده‌ای درباره جنگ ایران، هزینه‌های آن و تصمیم‌گیری‌های پنتاگون آغاز کند. استیضاح احتمالی هگست تنها آغاز این روند خواهد بود. در عین حال، ترامپ همچنان از اختیارات اجرایی برخوردار است و می‌تواند با وتو و دستورات اجرایی مقاومت کند، اما آزادی عمل او به شدت کاهش یافته است.

از منظر حزبی، جمهوری‌خواهان با چالش بازسازی روبه‌رو هستند. اگر نتوانند از این شکست درس بگیرند و خود را از وابستگی مطلق به ترامپ و سیاست‌های پرریسک جدا کنند، ممکن است در انتخابات ۲۰۲۸ نیز با مشکلات جدی مواجه شوند. دموکرات‌ها نیز اگر نتوانند به مطالبات معیشتی رای‌دهندگان پاسخ دهند، ممکن است حمایت به‌دست‌آمده را به سرعت از دست بدهند.

شکست ترامپ و تغییر توازن قدرت در کنگره، پیامدهایی برای سیاست خارجی آمریکا به ویژه در خاورمیانه خواهد داشت. کاهش آزادی عمل رئیس‌جمهور می‌تواند بر ادامه یا تعدیل درگیری‌ها تأثیر بگذارد. هم‌زمان، تغییر نگرش بخشی از جامعه یهودی آمریکا نسبت به سیاست‌های تل‌آویو، می‌تواند فشار داخلی بر حمایت بی‌قیدوشرط از اسرائیل را افزایش دهد. در مجموع، انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۲۶ بیش از یک شکست انتخاباتی بود. این انتخابات نشان داد که جنگ پرهزینه، فشار معیشتی و خستگی از قطبی‌سازی، حتی پایگاه‌های به ظاهر وفادار را نیز تحت تأثیر قرار داده است. خشم از هگست، شکاف در حزب جمهوری‌خواه و رویگردانی بخش قابل توجهی از رأی‌دهندگان یهودی، همگی نشانه‌هایی از فرسایش قدرت ترامپ هستند. اینکه واشنگتن چگونه به این پیام پاسخ دهد، مسیر دو سال آینده را تعیین خواهد کرد.

دبیرکل ناتو درباره ادامه درگیری میان روسیه و اوکراین هشدار داد

جنگ بدون برنده

گروه بین‌الملل - مارک روته، دبیرکل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)، در تازه‌ترین اظهارات خود با اشاره به جنگ روسیه و اوکراین تأکید کرد که هیچ‌کس از این درگیری پیروز بیرون نخواهد آمد. به گزارش ایرنا به نقل از بلومبرگ، روته در مصاحبه با یک شبکه تلویزیونی محلی هلند گفت درگیری‌هایی مانند جنگ روسیه و اوکراین همیشه با یک توافق صلح پایان می‌یابند که معمولاً نوعی سازش است. این موضع‌گیری در شرایطی بیان می‌شود که جنگ اوکراین وارد سال‌های طولانی خود شده و هر دو طرف هزینه‌های انسانی، اقتصادی و نظامی سنگینی متحمل شده‌اند.

روته با اذعان به بن‌بست فعلی، تلویحاً اعلام کرده که راه‌حل نظامی قطعی در دسترس نیست و پایان جنگ تنها از مسیر دیپلماسی و مصالحه امکان‌پذیر است. این اظهارات از سوی بالاترین مقام ناتو، نشان‌دهنده تغییر تدریجی ادبیات رسمی غرب نسبت به جنگ اوکراین است؛ ادبیاتی که پیش‌تر بیشتر بر پیروزی قطعی کی‌یف تأکید داشت و اکنون به سمت پذیرش واقعیت‌های میدانی و محدودیت‌های حمایت نظامی حرکت کرده است.

تأکید بر گفت‌وگو و روابط ترامپ-پوتین

دبیرکل ناتو در ادامه اظهاراتش افزود که هر هفته با ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، گفت‌وگو و مشورت می‌کند. این موضوع نشان‌دهنده تداوم هماهنگی نزدیک ناتو با کی‌یف و نقش محوری روته در مدیریت حمایت‌های ائتلاف از اوکراین است. روته همچنین با اشاره به تماس‌های میان دونالد ترامپ و ولادیمیر پوتین خاطرنشان کرد که بسیار مهم است رؤسای جمهور آمریکا و روسیه رابطه خوبی با هم داشته باشند. این بخش از اظهارات روته از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. با توجه به تغییر فضای سیاسی در آمریکا پس از انتخابات میان‌دوره‌ای و کاهش آزادی عمل ترامپ در کنگره، هرگونه پیشرفت در مذاکرات احتمالی میان واشنگتن و مسکو می‌تواند بر معادلات جنگ اوکراین تأثیر مستقیم بگذارد. روته با این موضع،

عملاً از کانال‌های دیپلماتیک سطح بالا حمایت کرده و نشان داده که ناتو نیز به دنبال یافتن راهی برای کاهش تنش است. اشاره او به اهمیت رابطه ترامپ و پوتین، بیانگر این واقعیت است که اروپایی‌ها به نقش تعیین‌کننده آمریکا در هرگونه مذاکره آینده واقف‌اند و بدون مشارکت فعال واشنگتن، پیشبرد دیپلماسی دشوار خواهد بود.

آمادگی در کنار پذیرش بن‌بست

روته پیش‌تر گفته بود که هیچ تهدید فوری از سوی روسیه علیه کشورهای عضو ناتو وجود ندارد، اما در عین حال خواستار آمادگی گسترده‌تر برای یک تقابل احتمالی با مسکو شده بود. او از اعضای ناتو خواسته تا با الگوبرداری از استونی، هزینه‌های دفاعی خود را افزایش دهند. این دوگانه در مواضع روته قابل توجه است: از یک سو پذیرش اینکه جنگ به بن‌بست رسیده و پیروزی نظامی ممکن نیست، و از سوی دیگر تأکید بر تقویت توان بازدارندگی.

این رویکرد نشان می‌دهد ناتو در عین حال که دیپلماسی را ضروری می‌داند، نمی‌خواهد سیگنال ضعف ارسال کند. افزایش هزینه‌های دفاعی و آمادگی نظامی همچنان به عنوان اولویت حفظ می‌شود، حتی اگر مسیر پایان جنگ از سازش بگذرد. کشورهای عضو ناتو طی سال‌های اخیر تحت فشار قرار گرفته‌اند تا سهم بیشتری از تولید ناخالص داخلی خود را به دفاع اختصاص دهند و اظهارات روته این روند را تقویت می‌کند.

پیامدهای تحلیلی و چشم‌انداز

اظهارات دبیرکل ناتو را می‌توان نشانه‌ای از واقع‌گرایی فزاینده در پایتخت‌های غربی نسبت به جنگ اوکراین دانست. پس از سال‌ها حمایت نظامی و مالی گسترده از کی‌یف، اکنون صدای پذیرش محدودیت‌های این حمایت و ضرورت یافتن راه‌حل سیاسی بلندتر شده است. تأکید روته بر «سازش» به معنای آن است که هیچ‌یک از طرفین نمی‌توانند به تمام اهداف اولیه خود دست یابند. روسیه نتوانسته اهداف حداکثری خود را محقق کند و اوکراین نیز با وجود حمایت‌های غربی، قادر به بازپس‌گیری کامل مناطق ازدست‌رفته نبوده است. از منظر استراتژیک، این موضع‌گیری می‌تواند زمینه را برای آغاز مذاکرات جدی‌تر فراهم کند، هرچند موانع متعددی همچنان وجود دارد. اعتماد پایین میان طرفین، اختلاف بر سر موضوعات کلیدی مانند وضعیت ارضی و تضمین‌های امنیتی، و فشارهای داخلی در کشورهای درگیر، همگی می‌توانند روند دیپلماسی را پیچیده سازند. با این حال، اذعان رسمی ناتو به بن‌بست نظامی، خود گامی مهم در جهت تغییر فضای گفتمانی است. در مجموع، موضع‌گیری روته پیامی دوگانه دارد: جنگ به مسیر بن‌بست رسیده و ادامه آن تنها هزینه‌ها را افزایش می‌دهد، اما این به معنای کاهش آمادگی نظامی نیست. آینده جنگ اوکراین بیش از پیش به اراده سیاسی برای نشستن پای میز مذاکره وابسته شده است؛ میزی که به گفته دبیرکل ناتو، پایان آن چیزی جز سازش نخواهد بود. اینکه آیا این واقع‌گرایی به اقدام عملی منجر شود یا همچنان در سطح اظهارنظر باقی بماند، به تحولات سیاسی در واشنگتن، مسکو و کی‌یف بستگی دارد.

خبر

هشدار سازمان ملل در مورد ۹۰میلیون آواره در جهان

کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR) هشدار داد نزدیک به ۹۰ میلیون نفر از آوارگان اجباری در سراسر جهان در کشورهایی زندگی می‌کنند که به‌شدت در معرض خشکسالی، سیل و گرمای شدید قرار دارند.

رویترز، کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان امروز (جمعه) اعلام کرد نزدیک به ۹۰ میلیون نفر از آوارگان اجباری جهان در کشورهایی سکونت دارند که به‌طور فزاینده‌ای در معرض پیامدهای تغییرات اقلیمی، از جمله خشکسالی، سیل و گرمای شدید قرار گرفته‌اند.

این نهاد سازمان ملل در گزارشی که پیش از برگزاری اجلاس تغییرات اقلیمی سازمان ملل (cop۳۱) در آنتالیای ترکیه منتشر شد، اعلام کرد، نزدیک به سه‌چهارم جمعیت آوارگان اجباری جهان در کشورهایی مانند افغانستان و بنگلادش زندگی می‌کنند که با خطرات شدید اقلیمی مواجه هستند.

این گزارش نشان می‌دهد بحران‌های ناشی از درگیری‌های نظامی، آوارگی و تغییرات اقلیمی در نقاط مختلف جهان بیش از گذشته با یکدیگر تلاقی پیدا کرده‌اند. آنتون لیس گارسیا، معاون کمیسر عالی سازمان ملل در امور پناهندگان، در این‌باره گفت: سازگاری با تغییرات اقلیمی در مناطق شکننده و مناطقی که تحت تاثیر آوارگی قرار گرفته‌اند، مساله مرگ و زندگی است.

وی تاکید کرد: منابع مالی مقابله با تغییرات اقلیمی باید به جوامعی اختصاص یابد که بیشترین نیاز را دارند.

به گزارش ایرنا، این گزارش به تجربه یک زن پناهجوی سودانی اشاره می‌کند که در ژوئن ۲۰۲۳ و در پی درگیری‌های شهر الفاشر، به اردوگاه پناهندگان فارچانا در شرق چاد گریخت. این زن گفته است گاهی یک هفته بدون دسترسی به آب سالم سپری می‌کند و با خشک‌شدن بستر رودخانه‌های فصلی در پی افزایش دما، ناچار است برای یافتن منابع جایگزین آب مسافت‌های طولانی‌تری را طی کند. کمیساریای عالی سازمان ملل در امور پناهندگان همچنین هشدار داد تغییرات اقلیمی بازگشت پایدار آوارگان به خانه‌هایشان را دشوارتر کرده است.

بر اساس این گزارش، در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، بیش از دو سوم بازگشت پناهندگان به کشورهایی صورت گرفته است که به‌شدت در معرض مخاطرات اقلیمی قرار دارند؛ موضوعی که خطر آوارگی مجدد این افراد را افزایش می‌دهد.

در سوریه، جایی که نزدیک به چهار میلیون نفر از آوارگان در ماه‌های اخیر به مناطق خود بازگشته‌اند، کمبود آب رو به وخامت گذاشته و بارندگی‌ها نیز نامنظم‌تر شده است. همچنین سیلاب‌های ماه مه در امتداد رود فرات به خانه‌ها آسیب رسانده و هزاران نفر را آواره کرده است.

این گزارش می‌افزاید تا سال ۲۰۵۰، یک اردوگاه از هر سه اردوگاه پناهندگان در منطقه جنوب صحرای آفریقا ممکن است سالانه دست‌کم ۱۰۰ روز با گرمای خطرناک مواجه شود؛ شرایطی که سلامت و معیشت ساکنان این اردوگاه‌ها را تهدید می‌کند.

در برخی اردوگاه‌های اتیوپی، از جمله اردوگاه هلاوین، شمار روزهای مواجهه با گرمای خطرناک ممکن است به بیش از ۲۰۰ روز در سال برسد؛ وضعیتی که خطر گرمازدگی و مرگ زودرس را افزایش می‌دهد.

در این گزارش آمده است: پناهندگان اغلب دسترسی محدودی به امکانات خنک‌کننده، آب و انرژی پایدار دارند و همین مساله فرار از دمای خطرناک را برای آنها دشوارتر می‌کند.

کمیساریای عالی سازمان ملل در امور پناهندگان همچنین هشدار داد پدیده ال‌نینوی بسیار قوی که پیش‌بینی می‌شود در ماه‌های آینده تشدید شود و تا سال ۲۰۲۷ ادامه یابد، می‌تواند خطرات اقلیمی را در بسیاری از کشورهای میزبان پناهندگان افزایش داده و به آوارگی بیشتر مردم منجر شود.

بر اساس این گزارش، سیلاب‌های شدید در شرق آفریقا ممکن است تا پایان سال جاری میلادی، تا سه میلیون نفر را در کشورهای سومالی، کنیا، سودان جنوبی و اوگاندا آواره کند.

در منطقه ساحل آفریقا نیز خشکسالی، سیل و درگیری‌ها می‌توانند رقابت بر سر منابع محدود را تشدید کنند. بخش‌هایی از آسیا نیز با خطر فزاینده خشکسالی، سیل و توفان‌های حاره‌ای روبه‌رو هستند

این نهاد سازمان ملل از دولت‌ها و موسسات تامین مالی اقلیمی که در اجلاس کاپ ۳۱ گرد هم می‌آیند، خواست منابع مالی بیشتری را برای سازگاری با تغییرات اقلیمی اختصاص دهند.

بر اساس این گزارش، تنها حدود ۱۰ درصد از منابع مالی مقابله با تغییرات اقلیمی به کشورهای شکننده یا درگیر مناقشه اختصاص پیدا می‌کند.

رویترز گزارش داد

چرخش کاخ سفید به سمت پیونگ یانگ

شکست «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا، در انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره آمریکا ممکن است وی را به تلاش دوباره برای احیای مناسبات با کره شمالی سوق دهد، اما هرگونه آمادگی از سوی او برای اعطای امتیازهای گسترده به پیونگ‌یانگ، خطر بروز تنش جدی با متحدان منطقه‌ای واشنگتن را به همراه دارد.

تحلیلگران و مقام‌های دیپلماتیک در آسیا بر این باورند که ترامپ در تلاش برای ساختن کارنامه‌ای ماندگار در دو سال پایانی دوره ریاست‌جمهوری خود، تمرکز اصلی‌اش را به سیاست خارجی معطوف خواهد کرد.

در شرایطی که تلاش‌های وی برای پایان دادن به درگیری‌ها در اوکراین و ایران هنوز به دستاورد ملموسی نرسیده است، انتظار می‌رود او نگاه خود را به آسیا بدوزد؛ منطقه‌ای که تصور می‌کند فضای مانور بیشتری در آن دارد.

از نگاه کارشناسان، «کیم جونگ اون»، رهبر کره شمالی، که ترامپ همواره اشتیاق زیادی برای ازسرگیری گفت‌وگو با او نشان داده است، بخش محوری این تلاش‌ها خواهد بود. «بن کیل‌جو»، استاد روابط بین‌الملل در آکادمی دیپلماتیک ملی کره در سئول، معتقد است که ترامپ به‌ویژه در صورت مواجهه با محدودیت‌های شدیدتر در صحنه سیاست داخلی، بخش عمده توان خود را برای ثبت پیروزی‌های دیپلماتیک صرف خواهد کرد.

به گفته وی، با توجه به اینکه ترامپ خواهان پیروزی جانشین هم‌حزب خود در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۸ است، احتمال بسیار زیادی وجود دارد که تعامل با پیونگ‌یانگ به بخشی از این برنامه تبدیل شود.

با این همه، به باور تحلیلگران، کیم جونگ اون در مقطع فعلی انگیزه چندانی برای نشان دادن چراغ سبز ندارد و کاخ سفید در واکنش به پرسش‌ها درباره برنامه‌های دیپلماتیک ترامپ اعلام کرده که او اقتدار جهانی ایالات متحده را احیا کرده و مناسبات با رهبران جهان را تقویت ساخته است.

به گزارش ایلنا، آنا کلی، سخنگوی کاخ سفید، در بیانیه‌ای به رویترز تأکید کرد که تصمیم‌های سیاست خارجی ترامپ هیچ‌گاه متأثر از ملاحظات سیاسی نبوده است و او به عنوان فرمانده کل قوا همواره بر اساس منافع عالی مردم آمریکا و امنیت ملی تصمیم می‌گیرد. با این حال،ترامپ در دوره نخست ریاست‌جمهوری خود، پس از ماه‌ها تنش کلامی شدید که هراس از درگیری نظامی را به همراه داشت، سه بار با کیم دیدار کرد؛ نشست سال ۲۰۱۹ آن دو در هانوی پس از ناکامی در دستیابی به توافقی بر سر برچیدن برنامه هسته‌ای کره شمالی در برابر لغو تحریم‌ها، بدون نتیجه به پایان رسید. اکنون پس از گذشت سال‌ها، دامنه ریسک‌ها بسیار گسترده‌تر شده است؛ کره شمالی توان هسته‌ای و موشکی خود را به شکل چشمگیری توسعه داده و هم‌زمان پیوندهای راهبردی پیونگ‌یانگ با مسکو و پکن به بهترین سطح طی سالیان اخیر رسیده است که این شرایط نه تنها انگیزه کیم را برای مذاکره کاهش می‌دهد، بلکه می‌تواند فشار را بر ترامپ برای دادن امتیازهای بزرگ‌تر به منظور پای میز کشاندن پیونگ‌یانگ افزایش دهد.

ترامپ همواره رابطه شخصی خود با کیم را ستایش کرده، او را فردی برجسته خوانده و از روابط نزدیک میان خود سخن گفته است اما با این وجود مقام‌های واشنگتن و سئول شانس دیدار این دو رهبر را در سال جاری میلادی بسیار کم‌رنگ ارزیابی می‌کنند، به‌ویژه آنکه واشنگتن پیش از نشست منطقه‌ای ماه جاری در چین هیچ پاسخی از سوی پیونگ‌یانگ برای امکان دیدار دریافت نکرده است.

«کیم یو جونگ»، خواهر پرنفوذ رهبر کره شمالی، اخیراً اعلام کرد که هرچند گفت‌وگو همچنان مسیری برای صلح است، اما پیونگ‌یانگ در حال حاضر نیازی به چنین مذاکراتی احساس نمی‌کند.

وی ضمن انتقاد تند از آنچه سیاست خصمانه واشنگتن خواند، اتهام آمریکا مبنی بر دست داشتن کره شمالی در سرقت بیش از شش میلیارد دلار رمزارز از صرافی بایننس را رد کرد؛ این در حالی است که برادر او پیش‌تر تصریح کرده بود تنها در صورتی آماده گفت‌وگو خواهد بود که واشنگتن دست از اصرار بر خلع سلاح هسته‌ای این کشور بردارد، مطالبه‌ای که کره جنوبی و ژاپن به شدت با هرگونه پذیرش آن مخالف هستند. «لایف اریک ایزلی»، استاد مطالعات بین‌الملل در دانشگاه زنان «اوها» در سئول، معتقد است که هرگونه نشستی با نادیده گرفتن اصل خلع سلاح اتمی، بازدارندگی امنیتی در منطقه را متزلزل می‌کند و به ایجاد اصطکاک سیاسی میان واشنگتن، سئول و توکیو می‌انجامد.

یک مقام ارشد ژاپنی نیز اعلام کرد که مقام‌های توکیو و سئول نگرانند ترامپ با جلب رضایت ضمنی پکن و مسکو، مستقیماً با کیم معامله کند و منافع متحدان منطقه‌ای را نادیده بگیرد؛ نگرانی اصلی این مقام‌ها، تمایل احتمالی ترامپ برای چشم‌پوشی از مسئله خلع سلاح هسته‌ای به بهای برگزاری یک دیدار است.

ترامپ پیش از این از کره شمالی به عنوان یک قدرت هسته‌ای یاد کرده است، جایگاهی که با وجود زرادخانه متشکل از ده‌ها کلاهک اتمی و ذخایر مواد شکافت‌پذیر پیونگ‌یانگ، متحدان منطقه‌ای و دولت‌های غربی همواره از به رسمیت شناختن آن امتناع کرده‌اند.

«پروفسور کازوئیرو مائشیما» از دانشگاه «سوفیا» در ژاپن معتقد است که اگر گفت‌وگوهای آمریکا و کره شمالی به پذیرش موقعیت هسته‌ای این کشور از سوی واشنگتن منجر شود، ساختار امنیتی آسیا دستخوش تحولی بنیادین خواهد شد؛ تحولی که می‌تواند بزرگ‌ترین دگرگونی امنیتی منطقه پس از جنگ جهانی دوم باشد.